

Publicerad 2015-02-20 20:26 av Lelle Lind

Vem är jag

Vem är jag att tala
Utstrålade i alla rum
En poet, ett stycke kött
Som enbart har egoistiska tankar
Vem är jag, borde jag fråga
En katastrof, en uttalad olycka
Som kastade en skugga över staden
Se mig, hör mig! Ge dig själv tillkänna
Blanda det med smaken av gummi
Frosten väller fram
Dimman som bilar skapat
En soffa, utnött och brun
Är enda förtroendet jag har i natt
Sova, något jag ibland glömmer
Men kanske en stund, kanske
Ser hur livet måste starta om imorgon
Om natten är så farlig för mig
Är dagens ljus potentiellt dödlig
Kan man kalla det sjukdom i hjärtat
Eller bruka gamla ord
Ty jag hava mig själv erkänt
Att jag bringa in min egen mjältsjuka
För uppå, likt Tegnér, mitt hjärta finns
En svartalv, som biter så hårt
Att jag faller ner i förruttnelsens giftemål
Ack, vem är jag att säga
Vad rätt och fel är
När jag knappt ens vet
Vem jag verkligen är
Gråt icke, ty alla tårar är ej värdiga
Speciellt, om de, mot all förmodan
Skulle falla för mig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lelle Lind med Poeter.se id #25771 innehar upphovsrätten